

Surt per Places i Camins

EL REBUIG DE LA FE

Benvolguts diocesans:

La paràbola del gran banquet (Lc 14,15-24; Mt 22, 2-10) parla, també, del rebuig. Jesús la va explicar des de la seva propia experiència d'haver estat rebutjat pels poderosos i fins i tot pel mateix poble jueu i haver estat acollit precisament pels pecadors, la gent senzilla i els pagans (cf. Lc 10, 21). També l'experiència de la primera Església va ser similar. Les comunitats cristianes, com recorda Sant Pau, no estaven formades per "savis a la manera d'aquest món" ni poderosos ni aristòcrates, sinó per gent senzilla i, principalment, per pagans (cf. 1 Cor 1, 26).

Els convidats al banquet van posant excuses per no anar-hi. El primer dels convidats diu que ha comprat un camp i que ha d'anar a veure-ho. El segon diu que ha comprat cinc parelles de bous i ha de provar-les. El tercer diu que s'acaba de casar. Totes aquestes coses són bones, però totes es podrien haver posposat. L'ésser humà es pot submergir tant en les coses d'aquest món que no li quedi temps per resar o per elevar la mirada a Déu. El seguiment de Jesús requereix deixar-ho tot, posposar-ho tot per Ell. Si l'ésser humà advertís el que suposa haver estat convidat al banquet, deixaria tot sense dubtar-ho per a acudir. Quantes vegades Jesús va advertir en la seva vida que els afanys del món ens poden impedir mirar a l'eternitat!

Avui també la gent les esglésies buides, els seminaris trontollant i les cases religioses amb molt poques vocacions. La gent té coses més importants a fer i no té temps per anar al convit. Què podem fer? Sant Gregori el Gran, que va ser Papa al segle VI, ja es preguntava per què l'home pot dir "no" a Déu. I responia que és perquè ha perdut la capacitat d'assaborir les coses espirituals. Quan l'home viu ocupat en el seu món, deixa de mirar cap a Déu. Per això, recomanava: "feis-vos servir de les coses de la terra, però que el vostre desig s'encamini a les que són eternes; les coses temporals siguin una ajuda en el vostre pelegrinar, les eternes el terme desitjat d'aquest pelegrinatge" (Homilies sobre els Evangelis, lib. II, 36, 11) I afegia: "Que cap, per tant, de les coses d'aquest món reprimeixi el desig del vostre esperit, que no us veieu enredats en el delit que elles procuren" (ibídem, 36, 12; vid. Ofici de lectura del comú de sants religiosos

La nostra missió com enviats és ajudar a suscitar en el cor dels homes el gust per Déu, l'experiència de ser estimat per Déu. Deia el Papa Benet: "La nostra missió consisteix a ajudar les persones a assaborir, a sentir de nou el gust de Déu" (Homilia 7-11-2006). Hem d'ajudar l'ésser humà a recuperar la capacitat de percebre la mirada amorosa de Déu, a percebre lo bo que és el Senyor (cf. Sal 34, 8).

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca